

[C. F. J. Sven.]

Mulighed for Undtagelser. Jeg kunde tænke mig, at det kunde ordnes paa den Maade, at Hjælpekasserne vel kunde overskride de her nævnte Maksimumsbeløb, men kun med forud indhentet Tilladelse af Overøvrigheden, en Tilladelse, der skulde gives i hvert enkelt Tilfælde. Jeg tror, man paa den Maade vilde kunne naa til en Ordning, som, samtidig med at give Hjælpekassehjælpen den fornødne Elasticitet, yderligere vilde bevirke, at det Formaal, man fra Regeringens Side ønsker at naa, nemlig nogenlunde faste Regler, vilde kunne opnaas.

I Lovforslaget findes en Bestemmelse om, at en Hjælpekasses Bestyrelse fremtidig skal bestaa af nogle direkte valgte Medlemmer samt to indenfor den paagældende Kommunalbestyrelse valgte Medlemmer. Den Tanke har vi for de større Byers Vedkommende ikke nogen særlig Sympati for. Det er muligt, at en saadan Bestemmelse kan have en vis Værdi i Landkommunerne, men i Byerne tror jeg nærmest, den vil være til Skade. Man vil her lægge en ny Opgave over paa Kommunalbestyrelsens Medlemmer; men de kan saa sandt have nok at bestille i Forvejen, og jeg tror, de meget vil bede sig fritaget for dette Hverv. De to Medlemmer, der paa den Maade kunde komme ind i Hjælpekassens Bestyrelse, vilde jo faa et Arbejde, de sikkert slet ikke magtede, fordi de skulde, hvis de vilde opfylde deres egentlige Opgave, i den Grad være Kontrolører, at de bogstaveligt, saafremt Hjælpekassen da havde nogen større Udstrækning, ikke kunde faa Tid til at bestille noget som helst andet.

Hvad i øvrigt angaar Lovforslagets Enkeltheder, kunde jeg i § 3, som handler om de forskellige Betingelser, der udkræves for at faa Hjælpekassehjælp, ønske en Bestemmelse om, at Hjælpekassehjælp var betinget af Indfødsret. Det er muligt, at der findes Traktater med visse Lande, som vanskeliggør dette, men skulde det være Tilfældet, maa der vel være Mulighed for at faa den Slags Traktater opsagt, idet der er noget vist urimeligt i, at Folk uden Indfødsret kan erholde Hjælpekassehjælp.

Endvidere vil jeg gerne have en Bestemmelse ind i Loven om, at gamle Personer, der er fyldt 60 Aar, og som Loven giver en vis Adgang til at faa fast Understøttelse med det Formaal for Øje at holde dem klar af Fattigvæsenet, indtil de kan faa Aldersrente, dog under ingen Omstændigheder maatte faa mere i fast Understøttelse af

Hjælpekassen, end de kan forvente til sin Tid at faa i Aldersrente. Det er blevet mig meddelt, at Hjælpekassen i adskillige Tilfælde af sit gode Hjerte har givet et højere Beløb i fast Understøttelse til gamle, end disse senere kunde faa i Aldersrente. Naar disse saa skal have Aldersrente og det viser sig, at denne er mindre end det Beløb, de har faaet i fast Hjælp af Hjælpekassen, bliver de i Virkeligheden daarligere stillede.

Til Lovforslagets Bestemmelser om Refusion af Statskassen kan vi give vor Tilslutning. Vi kan ikke gaa med til det af det ærede Medlem Hr. Hækkerup foreslaaede, at Staten skulde refundere blankt en Trediedel. Der er noget uheldigt ved disse Refusionsbestemmelser. Jeg har selv i en Periode siddet i Bestyrelsen for en Hjælpekasse, hvor vi havde disse Regler om Refusion fra Staten, og det var da saadan, at naar man diskuterede, hvor meget der nu skulde ydes i det paagældende Tilfælde, hørte man altid: Ja, men det er dog kun saa og saa meget, Resten skal Staten betale! Jeg tror, der ligger et sundt pædagogisk Princip i, at man ikke paa Forhaand ved, hvor meget man faar refunderet, saaledes at man har det Sværd hængende over Hovedet, at Refusionen muligvis bliver ganske minimal. Derfor vilde det sikkert ikke være heldigt, om man kom ind paa at yde en fast Refusion. Det Beløb, der her foreslaas stillet til Raadighed for Refusionen, de 750 000 Kr., vil sikkert under normale Forhold være et forsvarligt Tilskud fra Staten. Kommer der særlige Perioder, kan man paa forskellig Maade søge at finde Udvej, og vi behandler jo netop for Tiden et Forslag, hvorefter et tilsvarende Beløb som de 750 000 Kr. stilles til Raadighed til Refusion til Kommunerne.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne tilsige Regeringen vor Villighed til at deltage i en almindelig Revision af Hjælpekasseloven, men jeg maa samtidig betone, at vi ikke ønsker at fare frem mod Hjælpekasseloven med Ild og Sværd. Jeg tror heller ikke, det er Regeringens Hensigt... (Indenrigsministeren [Kragh]: Dog ikke!)... Det tror jeg ikke. (Indenrigsministeren [Kragh]: Det forbavser mig!)... Ja, det er muligt; det kommer an paa, hvor tilbøjelig man er til at blive forbavset. Vi vil altsaa ikke fare frem mod Hjælpekasserne med Ild og Sværd, vi vil gerne gaa med til at afhjælpe de eventuelle Misbrug, der maatte have fundet Sted, og til at lægge fastere Linier for Hjælpekasseunderstøttelsen, men vi kan ikke se vor Opgave alene i at skære ned; det er kun den negative Del